

[Askjær Jørgensen]

udenlandsk valuta. Det vil altså sige, at når man kautionerer for de to lån på henholdsvis 105 mill. kr. og 108 mill. kr., så kan skatteyderne ikke være sikre på, at det er maksimumsbeløbet, de skal inddække, hvis ikke Stålvæværket klarer sig. Det kan blive dobbelt så meget, hvis vi får en uheldig udvikling i kursforholdene i forhold til de lande, hvor pengene skal lånes. I konsekvens af, at vi ikke

kan følge ministerens lovforslag, kan vi heller ikke følge ændringsforslaget fra ministeren.

Kommunisternes underændringsforslag om, at man skal putte flere skatteyderpenge ind i sagen, kan vi heller ikke gå med til.

Jeg synes, der er et par ting, når vi nu skal diskutere dette Stålvæværk, der trænger til at blive slået fast. I går kunne vi her i folketinget høre en konservativ ordfører udtrykke, at det konservative folkeparti gerne ville støtte fiskerne med kontanter. I dag kan vi måske få at høre fra konservativ side, at det konservative parti gerne vil bevilge nogle hundrede millioner skatteyderkroner til aktionærerne bag Stålvæværket. I den anledning må det være på sin plads at spørge det konservative parti, hvem der skal betale de midler, det konservative parti så generøst medvirker til at uddele. Er de konservative politikere klare over, at i Danmark betales alle skatter af danske erhvervsvirksomheder og deres medarbejdere, og at man blot pålægger andre erhvervsvirksomheder og deres medarbejdere at bidrage til fiskerne og til aktionærerne bag Stålvæværket? Intet er så hyklerisk at høre på, som når politikere står her på denne talerstol og flot strør om sig med diverse erhvervsstøtteordninger. Der er ikke andre til at betale erhvervsstøtteordningerne i dette samfund end erhvervslivet selv og dets medarbejdere. Det ville være klædeligt, hvis man erkendte det. Det maksimale, man kan præstere med hensyn til erhvervsstøtteordninger, er, at man kan pålægge den ene erhvervsvirksomhed at overføre midler til den anden erhvervsvirksomhed.

Jeg synes, at de konservative skulle fortælle, om det specielt er tekstilbranchen i Herning, man ønsker skal trække penge ud af deres drift og via skattevæsenet overføre den til Stålvæværket. Jeg synes, det konservative parti skulle erkende, at når man bliver

ved med at bruge offentlige midler, så vil der ske det, at andre virksomheder går tabt, kan dø ved det. Det er, ligesom om der er noget dobbeltmoral i det. Man står her og flatter sig ved at sige, at man vil støtte det og man vil støtte det. Man skulle erkende, at når man påberåber sig nok så flot, at man vil støtte det, så bringer man derved andre erhvervsvirksomheder længere og længere ud i uføret.

Det er da rigtigt, at der er risiko for, at der smutter 2.500 arbejdspladser i Frederiksværk, og det beklager vi da meget. Men hvis det nu var således, at aktionærerne troede på sagen – man kan studere den udmærkede liste, vi har fået fra handelsministeren, over hvem aktionærerne er – hvis hovedbankernes erhvervsekspertter, disse erhvervsfolk, der er medarbejdere i A. P. Møller-gruppen og i Lauritzen-gruppen og ØK osv., disse folk, som vi har lov til at påstå skulle have forstand på erhvervsvirksomheder, troede på det, hvorfor gør de det så ikke af sig selv, hvorfor støtter de det ikke selv? Det kan ikke passe, når man kommer her og påberåber sig, at de tre rederivirksomheder ØK-gruppen, Lauritzen og A. P. Møller sammen med Arbejdsgiverforeningen og de tre hovedbanker ikke kunne skaffe de 300 mill. kr., uden at man skal komme og spørge skatteyderne, om man kan få dem.

Jeg ved ikke, om dette er et resultat af, at man ligesom har set, at der uddeles så meget via bistandsloven, om dette er foranlediget af, at disse aktionærer synes, at nu skal man også have en bid af kagen, eller hvad det drejer sig om.

Jeg synes ikke, at den aktionærgruppe, der står bag Stålvæværket, kan være bekendt at komme og spørge danske arbejdere, om den via deres skatter kan få en 300 mill. kr., i første omgang 108 mill. kr., og derefter disse kautioner. Vi vurderer det i fremskridtspartiet ligesom disse aktionærer sådan, at selv om man får disse penge ind i det, så kan Stålvæværket ikke overleve. Derfor tror vi, at det er en forkert vej, regeringen nu tager danske arbejdere med ud på og satser yderligere nogle hundrede millioner kroner deroppe. Vi ønsker danske arbejdere til lykke, og vi ønsker dem velbekomme med det, som regeringen nu har hjulpet dem ud på. Vi tror, det er en fejldisposition, og vi mener, at beviset ligger klart og tydeligt i, at disse bety-